

2007. május 22., kedd

P6_TA(2007)0195

A biológiai sokféleség csökkenésének megállítása 2010-ig

Az Európai Parlament 2007. május 22-i állásfoglalása a biológiai sokféleség csökkenésének megállításáról 2010-ig (2006/2233(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A biológiai sokféleség csökkenésének megállítása 2010-ig – és azon túl: Az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása az emberi jólét érdekében (COM(2006)0216)” című bizottsági közleményre,
  - tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, az Európai Közösség biológiai sokféleségre vonatkozó stratégiájáról szóló, 1998. október 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a természeti erőforrások megőrzése, a mezőgazdaság, a halászat, valamint a fejlesztés és gazdasági együttműködés területén alkalmazandó biológiai sokféleségre vonatkozó cselekvési tervekről szóló, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett bizottsági közleményről szóló 2002. március 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a biológiai sokféleségről szóló egyezmény megkötésével kapcsolatos tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatról szóló 1993. június 25-i véleményére ⁽³⁾,
  - tekintettel a vadmadarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾ (madárvédelmi irányelv), és a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ (élőhely-irányelv) végrehajtásáról szóló 2001. január 17-i ⁽⁶⁾ európai parlamenti állásfoglalásra,
  - tekintettel a hatodik környezetvédelmi közösségi cselekvési program (2001–2010) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslattal kapcsolatos 2001. május 31-i álláspontjára ⁽⁷⁾,
  - tekintettel az „Az EU fenntartható fejlődési stratégiájának (EUSDS) felülvizsgálata – A megújult stratégia” című dokumentumra ⁽⁸⁾
  - tekintettel a biológiai sokféleségről szóló egyezmény aláíró feleinek nyolcadik konferenciájára (COP 8), valamint a biológiai biztonságról szóló cartagenai jegyzőkönyve aláírói feleinek harmadik konferenciájára (MOP 3),
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, valamint a Halászati Bizottság véleményére (A6-0089/2007),
- A. mivel a biológiai sokféleség jelenlegi aggasztó mértékű csökkenése jelentősebb intézkedések hiányában valószínűleg egyre gyorsul és folytatódik majd;
- B. mivel csak kevés megfelelő mutató áll rendelkezésre annak hatékony mérésére, hogy a különböző politikák végrehajtása során milyen mértékben vették figyelembe a biológiai sokféleség által megkövetelt szempontokat; e mutatók közül az egyik legfontosabb a mezőgazdasági területekhez kötődő közönséges madárfajokra vonatkozó mutató;

⁽¹⁾ HL C 341., 1998.11.9., 41. o.

⁽²⁾ HL C 47. E, 2003.2.27., 575. o.

⁽³⁾ HL C 194., 1993.7.19., 401. o.

⁽⁴⁾ HL L 103., 1979.4.25., 1. o. A legutóbb a 2006/105/EK irányelvvvel módosított (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.) irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o. A legutóbb a 2006/105/EK irányelvvvel módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL C 262., 2001.9.18., 132. o.

⁽⁷⁾ HL C 47. E, 2002.2.21., 113. o.

⁽⁸⁾ 10117/06. sz. tanácsi dokumentum, 2006.6.9.

2007. május 22., kedd

- C. mivel a biológiai sokféleség létfontosságú szerepet játszik az élet és az életkörülmények, a gazdasági és társadalmi fejlődés és az emberek jóléte fenntartásában, valamint a 2015-ös Milleniumi Fejlesztési Célok elérésében;
- D. mivel, az ENSZ 2005-ös Milleniumi ökoszisztéma-felmérése szerint az 1960-as évek kezdete óta az összes ökoszisztéma kétharmada hanyatlik;
- E. mivel a biológiai sokféleség csökkenését okozó fő tényezők közé az éghajlatváltozás, a környezet romlása, az intenzív gazdálkodási módszerek alkalmazása és a nem megfelelő erdő- és vízkészlet-gazdálkodás tartozik;
- F. úgy véli, hogy a mezőgazdaságnak, mint a biológiai sokféleség hasznélvezőjének, jelentős szerepet kell játszania e sokféleség kezelésében és fenntartásában; úgy ítéli meg, hogy a közös mezőgazdasági politikának (KAP) ezentúl elő kell mozdítania a fenntartható termelési modelleket, amelyek mindamelllett, hogy gazdaságilag megvalósíthatóak, lehetővé teszik hatás gyakorlását a környezetre, valamint nagyobb számú állati, növényi és mikrobafajok biológiai sokféleségének felértékelésére és rehabilitációjára;
- G. mivel sürgősen intenzív és összehangolt erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy legkésőbb 2010-ig megállítható legyen a biológiai sokféleség csökkenése;
1. üdvözlöi a Bizottság fenti közleményét (COM(2006)0216) annak koncepcionális megközelítése, 2007–2008-ra szóló prioritási célkitűzései és az abban foglalt kulcsfontosságú támogató intézkedések okán és azt jó kiindulópontnak tekinti a biológiai sokféleségre vonatkozó 2010-es célkitűzés megvalósításának koncentráltabb megközelítéséhez, és támogatja azt a döntést, hogy a hangsúly kerüljön a meglévő politikák és intézkedések végrehajtásának megerősítésére;
  2. üdvözlöi a G8+5 ország (Kína, India, Mexikó, Dél-Afrika és Brazília) által 2007. március 17-én elfogadott potsdami kezdeményezést, amelynek célja, hogy hozzájáruljon a biológiai sokféleség súlyos csökkenésének 2010-ig történő megfékezéséhez; bátorítja a G8+5-öket, hogy haladéktalanul valósítsák meg az elfogadott kezdeményezést, és biztosítsanak pénzeszközöket az óceánok védelmére, a kutatás támogatására és a kipusztulás által fenyegetett fajok figyelemmel kísérésének javítására;
  3. hangsúlyozza a biológiai sokféleség belső értékeit és annak sürgős szükségességét, hogy megvédjük azt az ember által gyakorolt hatások és beavatkozás (nem kizárólagosan a természet kizsákmányolására, az éghajlatváltozásra és az élőhelyek visszaszorulására korlátozva) okozta további csökkenéstől;
  4. mély aggodalmát fejezi ki a biológiai sokféleség folyamatos csökkenése és az ökoszisztémák azzal kapcsolatos visszaszorulása miatt;
  5. elismeri az egészséges ökoszisztémák kiemelkedő fontosságát az EU és az egész világ jóléte és egészsége vonatkozásában;
  6. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése szoros kapcsolatban állnak egymással, és egyaránt fontosak;
  7. megerősíti, hogy sürgős erőfeszítésekre van szükség a biológiai sokféleség csökkenésének 2010-ig történő megállítására vonatkozó (a fenntartható fejlődési stratégiával és a hatodik környezetvédelmi közösségi cselekvési programmal összefüggésben, a 2001. évi göteborgi Európai Tanács által tett) kötelezettségvállalások teljesítéséhez; kiemeli, hogy intenzívebb és összehangolt erőfeszítésekre van szükség e folyamat megállítására, különösen a kötelezettségvállalások 2010-ig való teljesítésére rendelkezésre álló idő rövidségének fényében; támogatja a Bizottság közleményében bemutatott integrációs megközelítést, amely szerint a természet sokszínűsége csökkenésének megállítását minden releváns EU-politikába be kell építeni;
  8. elismeri a Bizottság közleményében szereplő „ökoszisztéma-szolgáltatások” elterjedőben lévő koncepciójának a biológiai sokféleség gazdasági értékének az egyéb politikaterületekbe való beépítése eszközeként játszott lehetséges fontosságát, és javasolja, hogy az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartását tegyék az EU horizontális és ágazati politikáinak alapvető céljává; óva int ugyanakkor a biológiai sokféleség értékének csökkentésétől az ember javára, és a biológiai sokféleség csökkenésének pusztán gazdasági problémaként való kezelésétől;

2007. május 22., kedd

9. üdvözlí a bizottsági közleményhez csatolt, az „EU 2010-ig és azután érvényes cselekvési tervét”, és elismeri, hogy az EU 2010-ig és az után érvényes cselekvési terve fontos eszközt és utolsó lehetőséget jelent az érintettek egy asztalhoz ültetésére közösségi és a tagállami szinten a 2010-es kötelezettségvállalások teljesítése érdekében; a végrehajtáshoz hátralévó idő korlátozottsága miatt sürgeti a Bizottságot, hogy biztósítsa a szükséges struktúrákat a cselekvési terv közösségi és tagállami szinten való azonnali és hatékony végrehajtásához;

10. elismeri, hogy a cselekvési terv nem lesz elegendő a biológiai sokféleség megőrzéséhez és az ökoszisztéma-szolgáltatások hosszú távú fenntartásához; üdvözlí az arra vonatkozó javaslatokat, hogy a hosszú távú politika keretként induljon vita az EU-ban a hosszú távú elképzelésekkel kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy a politika további kidolgozásának keretként kezdje meg az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos hosszú távú elképzeléseinek kidolgozását;

11. ebben az összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a gyakorlati intézkedések lehetőségét és tegyen javaslatokat e téren annak érdekében, hogy a biológiai sokféleség csökkenésével járó költségeket az arra jelentős negatív hatást gyakorló tevékenységek viseljék;

12. azon az állásponton van, hogy az EU társadalmának egészét – ideértve az üzleti és az oktatási szektort is – aktívan be kell vonni a biológiai sokféleség védelmére irányuló folyamatba;

1. Politikaterület: biológiai sokféleség az EU-ban

Az EU legfontosabb élőhelyeinek és fajainak védelme (1. célkitűzés)

13. hangsúlyozza, hogy a madárvédelmi és az élőhelyek védelméről szóló irányelv fontos szerepet játszik az EU biológiai sokféleségének védelme szempontjából; elismeri az (élőhely-irányelv által létrehozott) Natura 2000 hálózat szárazföldön és tengeren való kiépítésének, a hálózat hatékony irányításának és megfelelő finanszírozásának, a hálózatot figyelembe vevő területhasználati tervezésnek, valamint a hálózat koherenciájának, rugalmasságának és csatlakoztathatóságának fontosságát, különösen az éghajlatváltozás fényében;

14. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Natura 2000 hálózatba az EU-tagállamok szuverenitása alá tartozó tengerentúli országokat és területeket is bevonják;

15. hangsúlyozza a veszélyeztetett fajokra összpontosító további intézkedések fontosságát, és e tekintetben elismeri az egyes fajokra vonatkozó cselekvési tervek alkalmazásának kiterjesztésében rejlő értékeket; hangsúlyozza, hogy az élőhely-irányelv értelmében védelemben részesülő élőhelytípusok és fajok állapotát rendszeresen tudományos vizsgálatnak kell alávetni;

16. rámutat arra, hogy a biológiai sokféleségnek az Európai Unió új tagállamaiban való előmozdítása érdekében egyedi intézkedések szükségesek, és hangsúlyozza, hogy kölcsönös függőség áll fenn az ökoszisztéma-szolgáltatások (például a tájfenntartás) és a gazdasági tevékenységek (például a turizmus) között;

17. megállapítja, hogy a szelektív halászati módszerek előmozdítása elsőbbséget élvez, mivel a járulékos halfogás csökkentésével hozzájárul a halászterületek fenntarthatóságához és a biológiai sokféleség megőrzéséhez;

18. hangsúlyozza a legkülső régiók nagyfokú biológiai sokszínűségének fontosságát, és jogalkotási intézkedések meghozatalára hív fel ennek megőrzése és fenntartható használata érdekében;

19. hangsúlyozza, hogy noha az élő állatok befogása és kereskedelme továbbra is veszélyt jelent a biológiai sokféleségre, Európa egy sor olyan zoológiai intézménnyel és egyéb szervezettel rendelkezik, amelyek tenyésztési programok és természetes körülmények között végrehajtott fajmegőrzési intézkedések segítségével bebizonyították, hogy fontos szerepet játszanak bizonyos veszélyeztetett fajok túlélésének biztosításában;

20. üdvözlí a Bizottságnak az óceánokkal kapcsolatos holisztikus megközelítésen alapuló közös tengeri politika megvalósítására irányuló szándékát, és felhívja a figyelmet az óceánok környezeti és ökológiai megővésének szükségességére, mivel ez garantálja a halászat, a turizmus és más ágazatok gazdasági fejlődését;

2007. május 22., kedd

Az EU tágabb vidéki tájai és tágabb tengeri környezete (2. és 3. célkitűzés)

21. elismeri, hogy a területhasználati tervezés és a vadon élő fajok kiaknázása (fenntarthatatlan vadászat és halászat segítségével) kulcsfontosságú hatást gyakorolnak a biológiai sokféleségre és az ökoszisztéma-szolgáltatásokra; különösképpen hangsúlyozza azokat a veszélyeket, amelyek a nagy természeti értéket képviselő mezőgazdasági földterületeket és az erdőket fenyegetik az intenzív használat vagy a művelés alól való kivonás következtében; elismeri a halállományokat, a nem célfajokat és a tengeri élőhelyeket a gazdaságilag fenntarthatatlan halászati gyakorlatok, például az illegális halászat, valamint a destruktív és válogatás nélküli technológiákat alkalmazó halászat következtében fenyegető veszélyeket;

22. rámutat arra, hogy létfontosságú az európai vidéki táj sokféleségének megtartása, nemcsak a fenntartható mezőgazdasági termelés nyújtotta szolgáltatások megőrzése, hanem a vadon élő állat- és növényvilág populációi közötti génáramlás megtartása érdekében is;

23. hangsúlyozza a megreformált közös halászati politika végrehajtásának fontosságát, mivel az biztosítja a halállomány fenntartható fejlődését, és a tengeri élővilág halálát jelentő túlhalászat ellen hat;

24. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen a halállományok feltöltődését alapjaiban fenyegető jogellenes, bejelentés nélküli és szabályozatlan halászat elleni fellépést célzó konkrét cselekvési programot;

25. üdvözli az Európai Unió és a tagállamok által előterjesztett azon javaslatot, hogy a tengeri és folyami ökoszisztémákat is vegyék fel a védett helyek Natura 2000 hálózatába, és szorgalmazza, hogy fektessenek hangsúlyt a halállományok szaporodási területeire is;

26. felhívja a Bizottságot, hogy a 2004-ben az EU-hoz csatlakozott tíz tagállamra, valamint Bulgáriára és Romániára való kiterjesztéssel konszolidálja a NATURA 2000 hálózatot, mivel a két utóbb említett ország EU-csatlakozását követően a Fekete-tenger is a közösségi vizek részévé vált;

27. sürgeti a tagállamokat, hogy használják ki a KAP és a KHP keretein belül rendelkezésre álló összes lehetőséget a biológiai sokféleségre vonatkozó célok támogatására a tágabb vidéki tájakon és a tágabb tengeri környezetben (azaz a Natura 2000 területeken kívül); felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos megfontolásokat építsék be a KAP-ba és a KHP-ba, és hogy a költségvetés 2008–2009-es felülvizsgálata során azonosítsák különösen az ezzel kapcsolatban felmerülő lehetőségeket;

28. aggodalmát fejezi ki a nem őshonos fajok betelepítésének és a géntechnológiával módosított halak tengeri ökoszisztémákba történő valószínű kiszökésének lehetséges következményei miatt, és felhívja a Bizottságot a veszélyek további tanulmányozására;

29. sürgeti a Bizottságot, hogy ösztönözze és támogassa azon tanulmányokat, amelyek új fajok – különösen a túlhalászat által érintett fajok – fogságban történő tenyésztéséhez kapcsolódnak, így válaszolva a kifogott mennyiségek csökkenése miatt esetlegesen fenyegetett piaci igényekre;

30. aggodalmát fejezi ki a tenyésztett állatok és termesztett növények sokféleségének csökkenése miatt; felhívást intéz ezért a 98/95/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ azonnali átültetésére a nemzeti joganyagokba, amely irányelv a vetőmag-kereskedelemre vonatkozó meglévő jogszabályi keretek között jogalapot teremt a genetikai erózió által fenyegetett fajták megőrzésére természetes körülmények között és a gazdaságokban;

31. rámutat arra, hogy a KAP és az azzal összefüggő, egyrészt a szakosodásban és az intenzív földhasználatban, másrészt a földterületek elhanyagolásában és alulhasználatában jelentkező fejlődési dinamika a biológiai sokféleség jelentős csökkenését eredményezte az elmúlt évtizedekben;

32. rámutat a mezőgazdasági növények és állatok kiterjedt fajgazdagságára és genetikai sokféleségére, és szorgalmazza e sokféleség fenntartását és megerősítését;

⁽¹⁾ A cukorrépa-vetőmag, a takarmánynövény-vetőmagok, a gabonavetőmagok, a vetőburgonya, az olaj- és rostonövények vetőmagjának és a zöldségvetőmag forgalmazásáról, valamint a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről szóló 66/400/EKG, 66/401/EKG, 66/402/EKG, 66/403/EKG, 69/208/EKG, 70/457/EKG és 70/458/EKG irányelveknek a belső piac egységesítésére, a géntechnológiával módosított növényfajtákra és a növénygenetikai forrásokra tekintettel történő módosításáról szóló, 1998. december 14-i 98/95/EK tanácsi irányelv. (HL L 25., 1999.2.1., 1. o.)

2007. május 22., kedd

33. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a gazdálkodási és helyreállítási terveket egyes halfajok esetében, amelyek gyakran nincsenek összhangban a szóban forgó fajokra vonatkozó pontos megfigyelésekkel; sürgeti a Bizottságot, hogy alkalmazzon speciálisabb, az adott bioföldrajzi területeken használt halászfelszerelésekkel és módszerekkel kompatibilis intézkedéseket;

34. hangsúlyozza a vízügyi keretirányelv⁽¹⁾ és a tengerparti zónák integrált kezeléséről szóló ajánlás időbeni és hatékony végrehajtásának fontosságát az édesvizek jó ökológiai állapotának és állapotromlása megakadályozásának biztosítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy használják ki a vízügyi keretirányelv 5. és 9. cikkében biztosított gazdasági eszközöket e szűkös erőforrás óvatos használatának ösztönzése, valamint a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek végrehajtása megbízható pénzügyi alapjának létrehozása érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy szülessen ambiciózus tengeri keretirányelv a tengeri környezet jó környezetvédelmi állapotának elérése érdekében; különösen fontosnak tarja, hogy a kidolgozás alatt álló tengeri stratégia egyik kulcsfontosságú célja a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása legyen;

35. sürgeti a Bizottságot, hogy ellenőrizze szigorúbban a tengeri ökoszisztémák szennyezésével és pusztulásával összefüggő közösségi jogszabályok betartását;

36. elismeri, hogy a szennyező anyagok, különösen a diffúz savasító és eutrofizáló anyagok – például a mezőgazdaságból származó ammónium – óriási károkat okoznak az EU ökoszisztémáiban; hangsúlyozza a fent említett szennyező anyagok jelentette terhelés csökkentésének fontosságát, különösen a Natura 2000, valamint egyéb nagy természeti értékekkel bíró területeken és azok környékén; kiemeli, hogy a nemzeti kibocsátási határértékekről szóló irányelv közeljövőbeli felülvizsgálata során, és a levegő minőségével kapcsolatos tematikus stratégia időben történő végrehajtása segítségével lehetőség nyílik majd a fenti aggodalmak megválaszolására;

37. elismeri, hogy bizonyos növényvédőszer, gyulladásgátló anyagok és egyéb perzisztens, biológiailag felhalmozódó és mérgező vegyszerek fenyegetést jelentenek az ökoszisztémákra nézve; hangsúlyozza ebben az összefüggésben a REACH hatékony végrehajtásának fontosságát; hangsúlyozza, hogy szükség van az ilyen szennyező anyagok biológiai felhalmozódásának megfigyelésére a szárazföldi, édesvízi és tengeri környezetek csúcragadozóinak vizsgálatával; úgy véli továbbá, hogy különleges figyelmet kell szentelni a növényvédőszer használatával kapcsolatos kockázatoknak, mivel ezek a szerek mérgezőnek készültek, és a természetben kerülnek felhasználásra; rámutat, hogy a növényvédőszerrekről szóló európai jogszabályoknak – a növényvédőszer fenntartható használatáról szóló rendeletre irányuló javaslat (COM(2006)0388), a növényvédőszer fenntartható használatáról szóló keretirányelvre irányuló javaslat (COM(2006)0372) és a növényvédőszer fenntartható használatáról szóló tematikus stratégia (COM(2006)0373) – biztosítaniuk kell, hogy a biológiai sokféleség csökkenése ne fokozódjék Európában a növényvédőszer használatára következtében;

38. rámutat arra, hogy az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi árujelzők előmozdítása kulcsszerepet játszik a regionális sajátosságok, az ezekhez kötődő vidéki kultúra egésze és az olyan, ezekkel kapcsolatos ősi mezőgazdasági termelési gyakorlatok védelmében, melyek lehetővé teszik, hogy a vidéki mezőgazdasági rendszerek számos vadon élő faj élőhelyeként megőrizhetők legyenek;

39. rámutat arra, hogy 1992-ben történtek az első lépések arra, hogy a biológiai sokféleség védelmét integrálják a KAP-ba, és hogy ezt követően a 2003-as reform során olyan intézkedések születtek, mint például a kölcsönös megfeleltetés, a mezőgazdasági üzemek egységes támogatása (szétválasztás) és a vidékfejlesztés, amelyek előnyösen hatnak a biológiai sokféleségre;

40. javasolja, hogy a biológiai sokféleséget tegyék a KAP 2008-ban esedékes felülvizsgálatának egyik vezérelvévé és szükségesnek véli, hogy a 2008-as felülvizsgálatot használják fel arra, hogy a biológiai sokféleség tekintetében értékeljék a különböző – különösen az erdőgazdálkodási ágazatra vonatkozó – intézkedések hatékonyságát, és kezeljék megfelelően az e területen felmerülő hiányosságokat;

41. felhívja a figyelmet az új vidékfejlesztési rendeletre (2007–2013-as programozási időszak), amely többek között előírja a Natura 2000 finanszírozását, agrár-környezetvédelmi intézkedéseket és a mezőgazdaság genetikai erőforrásainak megőrzésére irányuló és a fenntartható erdőgazdálkodást támogató intézkedéseket tartalmaz, továbbá fenntartja a hátrányos helyzetben lévő területeknek nyújtott kifizetéseket;

⁽¹⁾ A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv. (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.). A 2455/2001/EK határozattal (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

2007. május 22., kedd

42. szorgalmazza a földtulajdonosok és földhasználók, a természetvédelmi szervezetek, a kormány és a szakértői központok közötti (helyi/regionális) partnerségek támogatását, hogy közös munkával, alulról felfelé irányuló megközelítéssel találjanak helyi megoldásokat a biológiai sokféleség kérdéskörében;

43. felszólít arra, hogy a biomassza energiatermelés céljából és fűtőanyagként történő termesztését és felhasználását használják ki a mezőgazdaságban a biológiai sokféleség növelésének egyik lehetőségeként; úgy ítéli meg, hogy ennek a hetedik kutatási keretprogram szerinti kutatásfinanszírozásban is tükröződnie kell, továbbá hogy a biomasszatermesztés sem az Európai Unióban, sem azon kívül nem vezethet a biológiai sokféleség csökkenéséhez;

Regionális és területfejlesztési politika (4. célkitűzés)

44. elismeri, hogy az ökoszisztémák az infrastruktúrák, az ipar és a lakóövezetek terjeszkedése következtében szétfűződnek; hangsúlyozza, hogy óvatos tervezéssel nagymértékben csökkenthetők az ökoszisztémákban bekövetkező károk, és azonosíthatók az ökoszisztémák javításának lehetőségei; sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy a kohéziós és strukturális alapokból finanszírozott projektek ne okozzanak kárt a biológiai sokféleségben és az ökoszisztéma-szolgáltatásokban, hanem optimalizálják a biológiai sokféleség javításának lehetőségeit; sürgeti a tagállamokat, hogy a területrendezések során adjanak prioritást a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartásának és helyreállításának nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt; valamint biztosítsák a biológiai sokféleség szempontjainak figyelembe vételét a stratégiai környezeti értékelések és a környezeti hatásvizsgálatok során;

Invazív idegen fajok és idegen genotípusok (5. célkitűzés)

45. elismeri, hogy a biológiai sokféleség szempontjából a legkomolyabb fenyegetést az invazív idegen fajok jelentik, és hogy az említett fajok terjedését súlyosbítja a személyek és az áruk növekvő mozgása; sürgeti, hogy dolgozzanak ki olyan átfogó közösségi választ erre a problémára, amely kiterjed egy korai figyelmeztető rendszer létrehozására és a jogalkotási hézagok megszüntetésére, az EU invazív idegen fajokkal kapcsolatos stratégiájának kidolgozását is beleértve;

46. kiemeli, hogy az immun-fogamzástátlás meghatározó szerepet játszhat az invazív idegen emlősfajok (IAS) visszaszorításában és megjegyzi, hogy e téren jelenleg fontos kutatások zajlanak; sürgeti a Bizottságot, hogy járuljon hozzá az immun-fogamzástátlással kapcsolatos európai kutatás finanszírozásához, és tegyen közzé projektekre vonatkozó ajánlattételi felhívást; megjegyzi, hogy a LIFE+ program olyan létező keret, amelyet fel lehet használni az invazív idegen fajok elleni fellépés jobb ösztönzésére;

47. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket az idegen fajok Európai Unióba való behozatalát korlátozó jogszabályra irányuló javaslat és a CITES-egyezmény (a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény) végrehajtásának ellenőrzése felé;

48. felhívja a figyelmet a nem őshonos fajok tengeri ökoszisztémára gyakorolt, egyes esetekben katasztrofális hatására; szorgalmazza sürgős intézkedések meghozatalát az organizmusok ballasztvízzel történő átvitelének megakadályozására és sürgeti a tagállamokat, hogy hajtsák végre a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet égisze alatt elfogadott, a hajók ballasztvizének és az üledékeknek az ellenőrzéséről és kezeléséről szóló nemzetközi egyezményt;

49. felhívja az Európai Bizottságot, hogy a ballasztvíz európai uniós vizekben történő kibocsátása vonatkozásában vezessen be hatékony ellenőrzéseket;

50. hangsúlyozza az EU genetikailag módosított organizmusokról szóló jogalkotási kerete teljes mértékű végrehajtásának fontosságát; kiemeli, hogy a genetikailag módosított növények ipari méretű termelése lehetséges kockázatot jelent a biológiai sokféleségre, és felkéri a Bizottságot, hogy értékelje annak az európai ökoszisztémákra gyakorolt hatását;

51. aggodalmát fejezi ki a géntechnológiával módosított halak tengeri ökoszisztémákba történő kiszökésének lehetősége és ezek honos halakon keresztül történő szaporodásának valószínűsége miatt, ami megbonthatja az érintett ökoszisztémák biológiai sokféleségét, felhívja az Európai Bizottságot, hogy tiltsa meg az EU táplálékláncába szánt, géntechnológiával módosított halak EU-ba történő bejuttatását;

52. üdvözli a Bizottságnak a halakra vonatkozó ökotanúsításról szóló speciális jogszabályok bevezetésére irányuló bejelentett szándékát, és sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő jogalkotási javaslatot e tekintetben;

2007. május 22., kedd

2. Politikaterület: az EU és a világ biológiai sokfélesége

Nemzetközi kormányzás (6. célkitűzés)

53. erőteljesen támogatja a biológiai sokféleségről szóló egyezmény végrehajtását és sürgeti, hogy az EU vállaljon vezető szerepet e téren; hangsúlyozza a biológiai sokféleségről szóló egyezmény munkaprogramjai végrehajtásának fontosságát, a védett területekre vonatkozó munkaprogramokat is beleértve; hangsúlyozza, hogy szükség van a genetikai erőforrásokhoz való hozzáférést és az azokból származó előnyök megosztását irányító nemzetközi rendszer létrehozására; úgy véli, hogy a fajokra és fajtákra vonatkozó referenciaanyagokat kizárólag azokban az államokban kellene tárolni, amelyek a biológiai sokféleségről szóló egyezmény részes felei; hangsúlyozza, hogy növelni kell a nemzetközi környezetvédelmi megállapodások egymást támogató jellegét és szinergiáját és javasolja, hogy az EU-támogatásban részesülő harmadik országoktól követeljék meg az EU biológiai sokféleségre vonatkozó politikáinak betartását;

54. elismeri, hogy a nyílt tengerek biológiai sokfélesége veszélyben forog; sürgeti, hogy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében szülessen megállapodás a nyílt tengerek biológiai sokféleségének védelméről; sürgeti az EU-t, hogy továbbra is vállaljon vezető szerepet e téren;

55. létfontosságúnak véli a közös tengeri területek védelmét célzó megállapodások és összehangolt cselekvési tervek előmozdítását az EU és harmadik országok között;

56. kiemeli, hogy a mélytengeri fenékhálós halászat és egyéb fenntarthatatlan halászati gyakorlatok veszélyt jelentenek a biológiai sokféleségre nézve; tudomásul veszi az ENSZ főtitkárának közelmúltbeli határozatát ezzel kapcsolatban; sürgeti a Bizottságot, hogy minél hamarabb terjesszen elő jogalkotási javaslatokat a nyílt tengeren történő fenékhálászatról; sürgeti a Bizottságot, hogy működjön együtt az ENSZ-szel és ahol léteznek ilyenek, az illetékes regionális halászati szervezetekkel a mélytengeri halászat (a fenékhálós halászatot is ideértve) irányítását célzó intézkedések elfogadásában és végrehajtásában; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy törekedjen a fontos mélytengeri élőhelyeknek a destruktív halászati technológiáktól, köztük a fenékhálós halásztól való megóvását célzó intézkedések sürgős végrehajtására;

57. teljes mértékben támogatja a biológiai sokféleségnek az európai fejlesztési együttműködésben játszott szerepéről szóló párizsi konferencia (2006. szeptember 19–21.) „párizsi üzenetét”; sürgeti a Bizottságot és az érintett tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő finanszírozást a környezetvédelmi és biológiai sokféleséggel kapcsolatos kérdések számára az EU tengeren túli országaiban és területein, valamint jobb hozzáférést az európai programokhoz a helyi szervek és nem kormányzati szervezetek számára, a helyi hatóságokkal együttműködve;

58. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a biológiai sokféleség szempontjai a két- és többoldalú kereskedelmi megállapodásokban korlátozott figyelmet kaptak; szorgalmazza a biológiai sokféleség dimenziójának beépítését a nemzetközi kereskedelembe és a fenntarthatatlan termelési és fogyasztási minták megváltoztatására irányuló globális erőfeszítésekbe; felszólítja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a folyamatban lévő WTO-tárgyalások során kezeljék alapvető prioritásként a nem kereskedelmi szempontok elismerését;

Külső segítségnyújtás (7. célkitűzés)

59. oszttja a Számvevőszéknek a környezetvédelmi szempontok fejlesztési együttműködésbe történő integrációjáról szóló jelentésében és az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos politikája felülvizsgálatának (2004) következtetéseiben és gazdasági és fejlesztési együttműködésre vonatkozó, biológiai sokféleséggel kapcsolatos cselekvési terv gyenge végrehajtásával kapcsolatban megfogalmazott komoly aggodalmait; üdvözli az EU fejlesztési konszenzusában megfogalmazott felhívást, amely jelentősebb forrásokat kér a biológiai sokféleség céljaira és annak erőteljesebb megjelenítésére a fejlesztési együttműködés során;

60. rámutat, hogy a fenti törekvések ellenére nagyon korlátozott forrásokat különítettek el a biológiai sokféleséggel kapcsolatban a Közösség és a tagállamok külső segítségnyújtási programjaiban; üdvözli a globális környezetvédelmi alap közelmúltbeli negyedik feltöltését, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a valóságban ez nem jelenti a biológiai sokféleséggel kapcsolatban igénybe vehető források növekedését; hangsúlyozza, hogy létfontosságú lenne korlátozott forrásokat rendelni a biológiai sokféleség prioritásai számára harmadik országokban;

2007. május 22., kedd

61. hangsúlyozza, hogy létfontosságú a biológiai sokféleséggel kapcsolatos aggodalmak hatékony megjelenítése a Közösség és a tagállamok külső segítségnyújtási programjaiban (ideértve a költségvetési támogató intézkedéseket is) annak biztosítására, hogy azok nem okoznak kárt a biológiai sokféleségben és az ökoszisztéma-szolgáltatásokban; hangsúlyozza ebben a tekintetben annak fontosságát, hogy a kedvezményezett országokban kiépüljenek azok a kapacitások, amelyek lehetővé teszik a biológiai sokféleséggel kapcsolatos aggodalmak beépítését a nemzeti fejlesztési stratégiákba (köztük a szegénység csökkentését célzó stratégiába);

62. komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy – a politikai törekvések ellenére – a valóságban fennáll a veszélye annak, hogy az országos és regionális stratégiai dokumentumok új generációja továbbra sem veszi figyelembe a biológiai sokféleség igényeit, a Bizottság pedig e vonatkozásban nem lép proaktívabb kapcsolatba a kedvezményezett országokkal;

Kereskedelem (8. célkitűzés)

63. elismeri, hogy az EU kereskedelme ökológiai lábnyomot hagy a harmadik országok biológiai sokféleségén és ökoszisztéma-szolgáltatásain; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy azonosítsák a kereskedelem által a biológiai sokféleségre és ökoszisztéma-szolgáltatásokra tett főbb hatásokat, különösen fenntarthatósági hatáselemzések segítségével; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a többoldalú, regionális és kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodások összefüggésében szülessenek intézkedések a globalizáció ökológiai hatásainak csökkentésére; hangsúlyozza, hogy az európai politikák nem vezethetnek a biológiai sokféleség csökkenéséhez harmadik országokban;

64. mélységes aggodalmát fejezi ki az olyan áruk (például fa, pálmaolaj és szójabab) EU-ba történő behozatala miatt, amelyek hozzájárulnak a trópusi erdők pusztulásához; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a bioüzemanyagok iránti növekvő igény súlyosbíthatja a trópusi erdőkre nehezedő terhelést; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen fogadjanak el intézkedéseket az ilyen kereskedelem trópusi erdőkre gyakorolt negatív hatásainak megelőzésére vagy csökkentésére, beleértve az erdészeti jogszabályok végrehajtására, irányításra és kereskedelemre vonatkozó program (FLEGT) keretében kötött kétoldalú megállapodásokat; sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb készítse el az illegálisan kivágott faanyagok behozatalának leállítását lehetővé tevő további jogszabályok lehetőségeinek elemzését;

65. felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg erőfeszítéseiket a CITES listáján szereplő fajok illegális kereskedelme ellen, és felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek összehangolt válasz lépéseket és intézkedéseket a CITES végrehajtására;

66. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a múltban kötött halászati megállapodások súlyosbították egyes harmadik országok halállományának, nem célfajainak és tengeri élőhelyeinek terhelését; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a halászati partnerségi megállapodások biztosítsák a halállomány olyan szinten való fenntartását, amely támogatja a maximális fenntartható fogást, és minimálisra csökkenti a nem célfajokra és a tengeri élőhelyekre gyakorolt hatásokat; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU halászfloottái az említett megállapodásokkal összhangban működjenek;

3. Politikaterület: biológiai sokféleség és éghajlatváltozás

Éghajlatváltozás (9. célkitűzés)

67. elismeri, hogy az elkerülhetetlen éghajlatváltozás ideje elkezdődött, és ez számottevő hatást gyakorol az EU és a világ ökoszisztémáira; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás emberi társadalmakra gyakorolt hatásainak egy részét az ökoszisztémák változásain keresztül érezzük majd; elismeri, hogy az ökoszisztémák változása és az egyes fajokra gyakorolt hatások már ma is észlelhetők; hangsúlyozza ezért, hogy létfontosságú lenne egy, az éghajlatváltozáshoz alkalmazkodó ökoszisztéma-megközelítés kidolgozása, különösen a föld-, víz- és tengerhasználatot érintő politikák vonatkozásában; felhívja az EU-t, hogy továbbra is vállaljon erős vezető szerepet a globális üvegházgáz-kibocsátás csökkentésében;

68. hangsúlyozza az éghajlatváltozás enyhítését célzó intézkedések, például a megújuló energiaforrások fejlesztése értékelésének fontosságát annak érdekében, hogy azok megfelelően vegyék figyelembe a biológiai sokféleségre gyakorolt lehetséges negatív hatásokat, és hogy ezeket a hatásokat meg lehessen előzni vagy minimálisra lehessen csökkenteni – nevezetesen a szélenergia, a vízenergia és a bioüzemanyagok kapcsolatban;

2007. május 22., kedd

69. elismeri, hogy az éghajlatváltozás komoly további terhet ró majd az EU ökoszisztémáira; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a védett területek nagy és összefüggő hálózatot alkossanak (pl. Natura 2000 területek), és egy egészséges szélesebb környezet jöjjön létre annak érdekében, hogy az ökoszisztémák rugalmasabban reagálhassanak az éghajlatváltozásra; hangsúlyozza ezért, hogy az ökoszisztémákra nehezedő „hagyományos” terhelés (széttöredezethez, túlzott kiaknázás, szennyezés, invazív idegen fajok) csökkentésére van szükség; emellett további, az éghajlatváltozás okozta különös terhelés kezelésére kidolgozott intézkedésekre, valamint az éghajlatváltozás által fenyegetett legveszélyeztetettebb élőhelyek és fajok sürgős értékelésére van szükség;

4. Politikaterület – a tudásalap

Tudás (10. célkitűzés)

70. elismeri, hogy a biológiai sokféleség megértésének szükségessége óriási kihívást jelent; komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztémákkal kapcsolatos kutatásokra fordított források szintje messze nem elégséges, figyelembe véve a kérdés fontosságát az emberi jólét és egészség szempontjából; sürgeti, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kutatások kapjanak magasabb prioritást a közösségi (FP7) és nemzeti kutatási programokban;

71. elismeri, hogy hatékonyabb mechanizmusokra van szükség, amelyek segítségével a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos bizonyítékok hatást gyakorolhatnak a politikákra közösségi, tagállami és nemzetközi szinten egyaránt; támogatja az arra vonatkozó javaslatot, hogy e célra a meglévő rendelkezéseket megfelelően figyelembe vevő, független és mértékadó új tanácsadási mechanizmusokat hozzanak létre az EU-ban; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányokat és értékeléseket a megújuló energiák termelésének a biológiai sokféleségre gyakorolt hatásáról, valamint a városi területek biológiai sokféleségének változásáról, beleértve a városi területeken megjelenő új fajok által gyakorolt pozitív és negatív hatásokat is;

72. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos halfaj állománya csökken, és hogy az ICES (a tengeri kitermelés nemzetközi tanácsa) tudományos ajánlásait a teljes kifogható mennyiségek évenkénti meghatározásakor nem vagy csak részben követték; elismeri, hogy a tudományos ajánlások nem politikai diktátumok, de véleménye szerint a tudományos ajánlások figyelmen kívül hagyását komoly okokkal és megfelelő érvekkel kell alátámasztani; a Bizottságnak és a Tanácsnak ebben az esetben ugyanakkor azt is bizonyítania kell, hogy a maximális fenntartható hozam (MFH) elvét valóban betartják az EU-ban;

73. felhívja a Bizottságot, hogy finanszírozzon a tengeri ökoszisztémákról szóló tanulmányokat, különösen a gazdag biológiai sokféleséggel rendelkező és intenzív halászati tevékenységgel terhelt területeken;

Támogató intézkedések

Finanszírozás

74. komoly aggodalmát fejezi ki a pénzügyi tervekről szóló határozatokból eredő, a Natura 2000 és egyéb, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos fellépés támogatását érintő pénzügyi korlátozások miatt;

75. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak minden, a KAP, a KHP, a kohéziós és strukturális alapok, a LIFE+ és a 7. keretprogram keretében rendelkezésre álló lehetőséget meg kell ragadniuk, és nemzeti erőforrásokat kell hozzárendelniük e fellépésekhez; sürgeti, hogy nagyobb mértékben vegyék figyelembe az ezzel kapcsolatos pénzügyi igényeket a költségvetés 2008–2009-es felülvizsgálata során, amikor is értékelni kell a biológiai sokféleség, különösen pedig a Natura 2000 céljaira szolgáló EU-források elégséges voltát és rendelkezésre állását;

76. sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy a Tanács nem fogadta el a Bizottság Európai Parlament által támogatott azon javaslatát, hogy a 2007–2013-as időszak pénzügyi keretében 20 milliárd EUR-val többet irányozzanak elő vidékfejlesztésre, annál is inkább, mivel ez az összeg kifejezetten a biológiai sokféleséget célzó intézkedések kiszélesítését és elmélyítését szolgálhatta volna;

77. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a rendelkezésre álló Európai mezőgazdasági vidékfejlesztési alap (EMVA) finanszírozás szánalmasan kevés a Natura 2000 hálózat gazdálkodását illetően a gazdálkodás és az erdőgazdálkodás tekintetében kívánt hatás eléréséhez, és különösen szegényes az ismeretek és a nyomon követés fejlesztésére javasolt támogatás;

2007. május 22., kedd

78. felhívja a figyelmet arra, hogy pénzügyi kompenzációt kell biztosítani a tengeri környezet védelmét célzó speciális intézkedések által hátrányosan érintett helyi közösségek számára;

79. felhívja a figyelmet a környezeti felelősségről szóló irányelv⁽¹⁾ keretében rendelkezésre álló lehetőségekre a „szennyező fizet” elv alkalmazásában, és sürgeti a tagállamokat, hogy használják ki ezeket a lehetőségeket a környezetvédelmi célok elérését célzó intézkedések finanszírozásának támogatására, beleértve az élőhelyekről és a madarokról szóló irányelvek intézkedéseit is;

A döntéshozatal megerősítése

80. üdvözli az arra vonatkozó javaslatot, hogy politika keretként induljon vita az EU-ban a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos hosszú távú elképzelésekkel kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy ennek a vitának nyíltan kapcsolódnia kell az Európa jövőjéről szóló vitához; hangsúlyozza, hogy a vitába a lehető legtöbb résztvevőt kell bevonni, és különösen a régiókban kell lefolytatni őket; sürgeti, hogy a természettel (az EU-ban és világszerte) kapcsolatos európai értékeket építsék be a német elnökség alatt elfogadandó, az európai értékekről szóló nyilatkozat tervezetébe;

81. elismeri a közösségi környezetvédelmi kezdeményezésekről készült politikai hatáselemzések kiváló minőségét; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a más területeken indított politikai kezdeményezésekről készült hatáselemzések környezeti dimenziója gyakran gyenge; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a biológiai sokféleségre gyakorolt lehetséges negatív hatások felderítése érdekében vizsgálják meg az összes új politikai kezdeményezésüket, és ahol ilyen lehetséges negatív hatásokat azonosítanak, ott a hatáselemzés során biztosítsák a biológiai sokféleséggel kapcsolatos megfontolások megfelelő kezelését, beleértve az ökoszisztéma-szolgáltatásokra gyakorolt hatásokat is;

82. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a közösségi és tagállami szinten tett fellépések kiegészítsék egymást; elismeri az EU 2010-ig és azon túl érvényes cselekvési tervének fontosságát, a kiegészítő jelleg javításának egyik eszközeként; sürgeti ezért a tagállamokat, hogy hangolják össze fellépéseiket a cselekvési tervvel; sürgeti a tagállamokat, hogy a fellépések összehangolását terjesszék ki regionális és helyi szintre is;

83. hangsúlyozza a madarokról és az élőhelyekről szóló irányelv teljes és következetes végrehajtásának és betartatásának fontosságát; ragaszkodik hozzá, hogy a Bizottság és a tagállamok szenteljének elégséges erőforrásokat és figyelmet e feladatnak;

84. hangsúlyozza a területrendezés fontosságát a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatban; sürgeti a tagállamokat, hogy regionális és helyi szinten erősítsék meg megközelítéseiket és módszereiket a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása érdekében, többek között a Natura 2000 kiegészítő alkalmazása, a folyómedrek kezelésének megtervezése és vidékfejlesztési intézkedések, valamint a tengerek vonatkozásában az ökoszisztémákra vonatkozó, a tengeri stratégiáról szóló irányelvben lefektetett megközelítés végrehajtása révén;

85. sürgeti a Bizottságot, hogy gyakoroljon nyomást azokra, akik a halállomány jobb megfigyelése és védelme szempontjából létfontosságú halászati regionális tanácsadó testületek felállításának folytonos késleltetéséért felelősek;

Partnerségek

86. üdvözli a biológiai sokféleséggel kapcsolatos érdekek és az érintettek legfontosabb csoportjai közötti partnerségek megerősítésére vonatkozó felhívást; hangsúlyozza a föld, a víz és a tengeri erőforrások legfontosabb tulajdonosaival és használóival való partnerségek fontosságát; különösen támogatja a vadászokkal, halász közösségekkel, gazdálkodókkal és erdészekkel, valamint az üzleti és pénzügyi ágazatokkal való partnerségeket; elismeri, hogy a Visszaszámlálás 2010 elnevezésű kezdeményezés fontos szerepet játszik e vonatkozásban;

⁽¹⁾ A környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i, 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv. (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.). A 2006/21/EK irányelvvel (HL L 102., 2006.4.11., 15. o.) módosított irányelv.

2007. május 22., kedd

Oktatás, tudatosság és részvétel

87. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megértessük a közvéleménnyel a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák fontosságát a jólét és az egészség szempontjából; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jelentős mértékben erősítsék meg a közvélemény képzését és tájékoztatását célzó programokat, követeljenek intézkedéseket a politika szintjén és erősítsék meg a közvélemény aktív részvételét a természetmegőrzési intézkedésekben; hangsúlyozza, hogy e tekintetben fontos az információkhoz és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés;

88. rámutat arra, hogy sokan mutatnak érdeklődést a tájak és a kultúrtörténeti jellegzetességek iránt, illetve értékelik azok szépségét; sajnálatát fejezi ki a nagyüzemi mezőgazdaság biológiai sokféleségre és a vidék szépségére gyakorolt hatása miatt; úgy véli, hogy a tájkép helyreállítását – például legelők közötti sövénykerítések kialakításával – széles körben talál majd kedvező fogadtatásra, és nagy mértékben hozzá fog járulni a biológiai sokféleség helyreállításához;

89. megjegyzi, hogy az európai állatkerteket és akváriumokat évente több mint 100 millióan látogatják meg, és elismeri, hogy ezek az intézmények fontos szerepet játszanak a közvélemény környezettudatosságának javításában;

90. sürgeti a Bizottságot, hogy indítson olyan kampányokat, amelyek felhívják a közvélemény figyelmét a halállomány és a kapcsolódó ökoszisztémák védelmével összefüggő problémákra;

Felügyelet, értékelés és felülvizsgálat

91. hangsúlyozza a mutatók fontosságát a közvélemény és a döntéshozók előrehaladással kapcsolatos tájékoztatása szempontjából; üdvözli a biológiai sokféleségre vonatkozó javasolt fő mutatókat; sürgeti, hogy fogadjanak el és tartsanak meg olyan, a biológiai sokféleségre vonatkozó mutatókat, amelyeket strukturális, illetve a fenntartható fejlődésre vonatkozó mutatóként lehet alkalmazni;

92. rámutat, hogy a mutatók támogatása és a biológiai sokféleség állapotával, a rá nehezedő terheléssel és a politikai válaszadás hatékonyságával kapcsolatos információk forrásainak kiszélesítése szempontjából rendkívül fontos a hosszú távú ellenőrzési képességek és módszerek megerősítése; hangsúlyozza, hogy ezeket az információkat széles körben elérhetővé kell tenni egy közös tájékoztatási rendszer segítségével;

93. támogatja azokat a meglévő projekteket, amelyek keretében objektív mutatókat dolgoznak ki a biológiai sokféleség ellenőrzésére és értékelésére, és felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az Európai Unió által a biológiai sokféleségről szóló egyezmény értelmében vállalt kötelezettségek teljesítését – vagyis a biológiai sokféleség fenntartható használatát és megőrzését és az ebből eredő előnyök méltányos és igazságos elosztását –, illetve hogy tűzze ki célul a fajokkal és fajtákkal kapcsolatos referenciaanyagoknak kizárólag a biológiai sokféleségről szóló egyezmény részes államaiban történő tárolását, valamint hogy harmonizálja a rendelkezésre álló információkat, és használja ki a meglévő hálózatokat;

94. üdvözli a Bizottság középtávú (2008 végéig benyújtandó) és végleges (2010 végéig, illetve 2013 végéig benyújtandó) értékelésekre vonatkozó javaslatát, amelyek célja a Bizottságnak az „EU 2010-ig és azután érvényes” cselekvési tervében meghatározott célkitűzések irányába tett előrelépés vizsgálata; hangsúlyozza, hogy az értékelések eredményének a szélesebb politikai és költségvetési felülvizsgálati eljárások alapját kell képezniük, beleértve a 2008–2009. évi költségvetési felülvizsgálatot, valamint a 2013 utáni időszakra vonatkozó politikai és költségvetési felülvizsgálati eljárásokat; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó hosszú távú stratégiát a biológiai 2010 utánra sokféleséggel kapcsolatban;

95. véleménye szerint ésszerűsíteni és egyszerűsíteni kell a fennálló jelentési kötelezettségeket, és a jelentéstétel a jövőben nem vezethet az adminisztratív terhek növekedéséhez;

*

* *

96. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.